

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 218.016 van 16 februari 2012

in de zaak A. 197.978/VII-37.907.

In zake : de VZW MILIEUFRONT OMER WATTEZ
 gevestigd te 9700 Oudenaarde
 Kattestraat 23
 alwaar woonplaats wordt gekozen
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Gwijde Vermeire

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Bronders
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Archimedesstraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2010, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 2010 waarbij
het bijzonder oppervlaktedelfstoffenplan "Vlaamse Leemstreek" definitief wordt
vastgesteld.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de
verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 januari 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gwijde Vermeire, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 23 juli 2010 stelt de Vlaamse regering het Bijzonder Oppervlakedelfstoffenplan (hierna : BOD) "Vlaamse Leemstreek" definitief vast. Het bestaan van deze beslissing en de wijze waarop het plan kan worden geraadpleegd wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 12 augustus 2010.

Dit plan wordt vastgesteld in uitvoering van het decreet van 4 april 2003 betreffende de oppervlakedelfstoffen (hierna : oppervlakedelfstoffendecreet).

4. Op 10 juli 2008, was in uitvoering van hetzelfde decreet een Algemeen Oppervlakedelfstoffenplan (hierna : AOD) vastgesteld. Een annulatieberoep van de verzoekende partij tegen dat plan werd onontvankelijk bevonden bij arrest van de Raad van State nr. 206.918 van 19 augustus 2010, omdat het plan geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling is.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunten van de partijen

4. De verwerende partij werpt als exceptie op dat het bestreden BOD geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling is. Zij stelt dat het BOD "Vlaamse Leemstreek" een beleidsdocument van de Vlaamse regering is, zonder bindende kracht.

5. De verzoekende partij stelt daar in de memorie van wederantwoord tegenover dat, in tegenstelling tot het AOD, het BOD "Vlaamse Leemstreek" heel precies is in het aanduiden van de gebieden waar ontginning zal plaatsvinden, waaronder twee gebieden in het werkingsgebied van de verwerende partij, gelegen naast twee habitatrichtlijn- en VEN-gebieden. Na het openbaar onderzoek zijn een aantal gebieden buiten het werkingsgebied van de vereniging geschrapt, zodat de uitvoerende macht geen enkele "speelruimte" meer zou hebben bij de afbakening in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Voorts wijst zij er op dat artikel 7, § 1, van het oppervlakedelfstoffendecreet ondubbelzinnig bepaalt dat er in het BOD acties opgenomen moeten zijn zoals concrete voorstellen en dat het BOD eveneens een programmatie bevat voor de voorgestelde locaties als basis voor de rechtszekerheid voor de ondernemingen op korte, middellange en lange termijn, in functie van ontwikkelingsperspectieven voor minimaal 25 jaar. De ruimtelijke uitvoeringsplannen vormen volgens haar enkel nog een formaliteit nadat de rechtszekerheid vastgelegd werd in het BOD.

6. In de laatste memorie stelt de verzoekende partij dat het gebruik van de woorden "basis van rechtszekerheid" in artikel 7, § 1, tweede lid, 2°, b), van het oppervlakedelfstoffenplan duidt op de achtergrond bij de totstandkoming van het decreet, "nl. dat de decreetgever toen al de intentie had dat in de (BOD's) de definitieve keuzes zouden vallen".

Beoordeling

7. Artikel 4 van het oppervlakedelfstoffendecreet bepaalt dat de Vlaamse regering oppervlakedelfstoffenplannen opstelt die uitvoering geven aan de doelstellingen vermeld in artikel 3 van dat decreet.

Artikel 7, § 1, van hetzelfde decreet bepaalt :

"Elk bijzonder oppervlakedelfstoffenplan wordt opgesteld in het kader van een door de Vlaamse regering afgewogen en vastgestelde programmatie van oppervlakedelfstoffenwinning. Dit gebeurt op basis van economische en geologische aspecten met vaststellingen van locaties en nabestemmingen per samenhangend oppervlakedelfstoffengebied. Deze oppervlakedelfstoffenplannen vormen mee de basis voor de opmaak van de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen met betrekking tot ontginningen".

Uit het oppervlakedelfstoffendecreet blijkt niet dat het BOD ertoe strekt de rechtstoestand van de rechtsonderhorigen te wijzigen. Het vormt een basis voor de sectorale voorstellen inzake ruimtelijke ordening en is mee de basis voor de opmaak van andere specifieke beleidsplannen. Uit artikel 7 van het oppervlakedelfstoffendecreet blijkt dat er nog acties en nadere maatregelen moeten worden genomen.

De memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende de oppervlakedelfstoffen wijst er met betrekking tot artikel 7 op dat het BOD op zich niet juridisch bindend is :

"De maatregelen en acties, die zullen worden genomen, worden bekrachtigd via de geëigende procedures inzake regelgeving, begroting en

personeelsplannen".

De toelichting door de bevoegde minister stelt uitdrukkelijk dat "De oppervlakte-delfstoffenplannen (...) mede de basis (zijn) voor de opmaak van de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen m.b.t. ontginningen" (Parl. St. VI. Parl., 2002-03, 1486/1, 21).

In het BOD zelf zijn geen expliciete, duidelijke aanwijzingen opgenomen van aard om aan te nemen dat dit BOD moet worden opgevat als een voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling. Het plan vertoont, spijs de opmerking van de verzoekende partij dat de mogelijke locaties voor ontginning in het bijzonder plan veel preciezer zijn aangeduid en dat er minder locaties zijn voorgesteld dan in het AOD, onvoldoende precisie om als een rechtsregel te kunnen fungeren en is niet geconcipieerd als een geheel van rechten en plichten.

Bijgevolg is het bestreden besluit geen voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling.

De exceptie is gegrond en het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien februari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin